

CỎ DẠI VIẾT THÀNH THƠ

Đường dẫu xa vệt bóng sau lưng

Phương trời mộng

sáng bừng phía trước

*Sương mờ trắng lạnh lòng dỗi bước
Ngày mong manh xin một chút bình yên
Thuở nào còn gió nghĩ mơn man
Cho thắm đẫm sương mai mà xanh biếc
Cho cốt cách mở ra tươi mát
Âm áp vườn thơm cây lá nở hoa
Rồi lại về ấm lại mỗi vòng tay
Cho yêu thương trải lòng thêm chút nữa
Cho bờ vai vẫn còn nơi nương tựa
Cho ngày dài yên ả trước hoàng hôn
Con nước xanh lùa sóng mãi rập rờn
Nơi cỏ dại vẫn còn vương giấy trắng
Nơi bảo giông bỗng hóa thành yên ả
Cho lời ru viết mãi thành thơ*

Phan Văn Huy Tâm